

Quê Hương Minh Đâu Mất Hỡi Trăng Ơi Trăng Ơi

Thời gian đi mau thiệt! Mới mà Rằm tháng Mười...chưa kịp nở nụ cười...thì trăng Rằm đã hiện...chưa kịp được làm biếng...thì phải thức làm thơ!

Em ơi em là mơ, vàng trăng Rằm yêu quý! Biết đây là nước Mỹ, anh vẫn nhớ Việt Nam, anh rất nhớ Đơn Dương...nhớ con dê cô đơn, nó buồn, thật tội nghiệp!

Năm tàn năm lại tiếp năm mới nữa sắp về, anh vẫn người xa quê, hẹn em và cứ hẹn, làm thơ và làm biếng, sống một thời mộng du! ...mai một chết, Thiên Thu...Quê Hương mù nhang khói!

Quê Hương em còn đợi? Hay cũng là Thiên Thu? Hỡi Cách Mạng Mùa Thu, biển dâu và tàn tạ! Anh nhớ sao Ba Mạ! Anh nhớ sao cây đào...nó còn đứng trong rào hay đã vào hố thẳm? Những mùa Xuân xa lắm, hương phấn Đà Lạt xưa...

Vàng trăng Rằm ngần ngơ nghe anh từng tiếng thở - tim anh còn đập, đó, em có nghe anh không? Hỡi em má hồng hồng, hỡi em lòng từ ái...bao giờ mình trở lại thưở hồn nhiên như nhiên? Thưở mà thác Prenn

lá thông vờn trăng tỏ. Thuở mà em nổi nhớ, anh muôn năm không quên... Thuở mà em là Duyên, cái tên thơm thảo nhé, anh muốn nghe em kể... tại sao mình có Duyên!

Tôi sẽ thức trọn đêm để nhìn trăng rực rỡ... Tôi nhớ mình có hứa mà cuối năm chưa về... Kia ai bên lũy tre? Kia ai cầm nước mắt? Kia, Quê Hương đâu mắt hời trăng ơi trăng ơi...

Trần Văn Lệ